

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به یادواره‌ی آیت‌الله سیدهاشم میردامادی نجف‌آبادی - 27 / فروردین / 1394

رهبر معظم انقلاب اسلامی در پیامی به همایش بزرگداشت عالم جامع، عامل و مراقب، مرحوم آیت‌الله حاج سیدهاشم نجف‌آبادی (جدّ مادری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای)، تجلیل از این عالم ربانی را اقدامی شایسته خواندند و با اشاره به برخی وجوه شخصیتی و تلاش‌های قرآنی و حدیثی آن فقیه و مقسّر پارسا، خاطر نشان کردند: اهتمام به امر دین در میدان‌های دشوار و پرخطر، از قبیل حضور در مجاهدت علمای مشهد در مسجد گوهرشاد از نقاط برجسته زندگی او بود که تحمل زندان و تبعید از سوی دستگاه رضاخانی نیز نتیجه قهری آن به شمار می‌رفت.

متن پیام رهبر انقلاب اسلامی که صبح امروز (پنجشنبه) از سوی حجت‌الاسلام و المسلمین محمدی گلپایگانی رئیس دفتر مقام معظم رهبری در این کنگره در مشهد مقدس قرائت شد، به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلي الله علي محمد و آله الاكرمين

تجلیل و تکریم نام و یاد عالم ربّانی، فقیه و مفسّر پارسا و پرهیزگار، مرحوم آیت‌الله آقای حاج سیدهاشم نجف‌آبادی (رضوان‌الله‌علیه) کار شایسته‌ئی است که به توفیق و هدایت الهی، دفتر تبلیغات بدان همت گماشته است. این روحانی عالی‌مقام که مراتب علمی را در نجف و در محضر اساتید بنام آن روزگار طی کرده و مفتخر به اجازه و شهادت علمی از آنان بود، در مدّت نزدیک به چهل سال اقامت در مشهد مقدّس، بیشترین تلاش خود را به تفسیر قرآن منعطف ساخته و محفل گرم و بی‌وقفه‌ی تفسیری جذّابی در مسجد گوهرشاد (شبهستان شمال غربی) برپا نموده بود. هر شب پس از اقامه‌ی نماز جماعت، جمعی از ارادتمندان مشتاق، گرد منبر بی‌پیرایه‌ی این عالم عامل، مجتمع گشته و از بیان شیرین و نفس گرم او سخن خدا را می‌شنیدند، و این سفره‌ی گسترده‌ی معرفت و حکمت، ده‌ها سال، مائده‌ی الهی و قرآنی را نصیب دوستداران میکرد. ثبت و نگارش همین درس‌های شبانه، تلاش دیگر این عالم قرآنی با اخلاص بود که اکنون بحمدالله در اختیار همگان قرار گرفته است. (1) در کنار این تلاش ارزشمند قرآنی که در محیط عمومی آن روز مشهد، نظیری برای آن دیده نمیشد، توغّل (2) و تبخّر در کلمات اهل بیت (علیهم‌السلام) نیز خصوصیت برجسته‌ی دیگر این عالم متقی و متعبد بود. تسلط او بر حدیث چنان بود که در هر مجلس و محفل، حتی در جمع خانوادگی - که این حقیر در دوران کودکی و نوجوانی تا اوائل جوانی از اقبال حضور در آن برخوردار بودم - رشحه‌ئی از آن کلمات نورانی را به کام حاضران میریخت و مجلس را با ذکر کلمات امامان هدایت (سلام الله علیهم) منور میساخت.

رفتار و منش عملی ایشان در زندگی شخصی به گونه‌ئی بود که گفتارش را نافذ و اثرگذار میکرد. حضور و استفاضه‌ی او از محضر علمای بزرگ اخلاق و سلوک توحیدی در نجف از قبیل عالم سالک واصل‌الی‌الله مرحوم سیداحمد کربلائی، از او متعبدی مراقب و اهل تضرّع و بکاء و خشوع، پدید آورده بود؛ تمتّعات متعارف زندگی از قبیل خوراک و پوشاک و شئون اجتماعی و امثال آن، در زندگی او نمودی نداشت. درعین حال اهتمام به امر دین در میدان‌های دشوار و پرخطر، از قبیل حضور در مجاهدت علمای مشهد در مسجد گوهرشاد در سال 1314 شمسی، از نقاط برجسته‌ی زندگی او بود که تحمل زندان و تبعید شش‌ساله از سوی دستگاه رضاخانی در سمنان و شهرری نتیجه‌ی قهری آن به شمار میرفت.

مرحوم آیت‌الله نجف‌آبادی، عالمی جامع و عامل و مراقب بود، و در مشهد آن روز ارادتمندان و مخلصان فراوان داشت، و هنگامی که خبر وفات ایشان در سال 1380 قمری به قم رسید - و اینجانب در آن سالها در قم اقامت داشتم - مرحوم آیت‌الله‌العظمی بروجردی مجلس ترحیم مجلّی در مدرسه‌ی فیضیه اقامه فرمود و این حقیر و برادر بزرگ و مکرم مرا مورد تفقّد قرار داد.

شایسته میدانم که در این مناسبت از فرزند فاضل ایشان مرحوم حجّت الاسلام والمسلمین آقای حاج سیدحسن میردامادی یاد کنم که پس از پدر، رشتنه‌ی تفسیر را به شیوه‌ی آن مرحوم ادامه داد و سالها محفل گرم تفسیری پدر را حفظ کرد. رحمت خدا بر همه‌ی آنان و بر ما.

سیدعلی خامنه‌ای

25 فروردین 1394

1. خلاصه البیان فی تفسیر القرآن

2. ورود عمیق، تعمق